Spolek Šalamoun

se sídlem Praha 4 – Záběhlice, U Mlýna 2232/23
IČ 63837714
registrace pod sp. zn. L 6401 u Městského soudu v Praze
www.spoleksalamoun.com
ID datové schránky: **g4kvibk**
e-mail: spoleksalamoun@spoleksalamoun.com

Ministerstvo spravedlnosti
k rukám ministryně spravedlnosti
Praha 2, Vyšehradská 16

datovou schránkou

V Praze dne 20.10.2025

Věc:

Podnět ke podání stížnosti pro porušení zákona podle § 266 a násl. tr. řádu ve prospěch ods. Vladimíra Vituly ve věci sp. zn. 32 T 12/2021 u Obvodního soudu pro Prahu 8

I.

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 8 sp. zn. 32 T 12/2021 ze dne 6.8.2025 bylo rozhodnuto tak, že ods. Vladimír Vitula, nar. 24.8.1985, vykoná trest odnětí svobody v délce 6 měsíců, který mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu, která byla několikrát prodloužena, a že se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Toto usnesení bylo vyhlášeno při veřejném zasedání v přítomnosti odsouzeného a jeho obhájkyně dne 6.8.2025.

Ve lhůtě tří dnů od doručení písemného vyhotovení usnesení, konkrétně dne 21.8.2025, podal odsouzený prostřednictvím obhájkyně proti tomuto usnesení stížnost.

Předseda senátu Obvodního soudu pro Prahu 8 JUDr. Michal Vacek však (včasnou) stížnost odsouzeného nepředložil k rozhodnutí Městskému soudu v Praze, ale „vyřídil ji sám“ pouhým přípisem obsahujícím sdělení, že lhůta tří dnů (prý) marně uplynula třetího dne od vyhlášení usnesení, tj. v pondělí dne 11.8.2025 a proto je usnesení údajně „pravomocné“. Učinil tak navzdory tomu, že posoudit včasnost stížnosti (ani rozhodnutí o její včasnosti) nepříslušelo jemu, ale Městskému soudu v Praze; srov. § 148 odst. 1 písm. b/ tr. řádu (sic!).

Teprve až na základě stížnosti adresované předsedkyni Obvodního soudu pro Prahu 8 odpověděla místopředsedkyně tohoto soudu JUDr. Jana Humeni přípisem ze dne 23.9.2025 pod sp. zn. 40 Spr 805/2025 tak, že uznala „pochybení“ JUDr. Michala Vacka s tím, že stížnost byla včasná, doložka právní moci usnesení proto byla ve spise zrušena a stížnost byla předložena k rozhodnutí Městskému soudu v Praze.

Avšak již následujícího dne 24.9.2025 Městský soud v Praze v senátu 7 To, kterému předsedal JUDr. Richard Petrásek, v neveřejném zasedání usnesením sp. zn. 7 To 333/2025 stížnost podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu jakožto údajně „opožděnou“ zamítl, aniž by se zabýval meritem věci (tj. přezkoumal věcnou správnost usnesení soudu prvního stupně).

Zopakoval (chybný) závěr z přípisu JUDr. Michala Vacka o údajné „opožděnosti“ stížnosti (podané teprve až po doručení písemného vyhotovení prvostupňového usnesení), a k nálezům Ústavního soudu vztahujícím se k výkladu § 137, § 143 odst. 1 tr. řádu, jimiž bylo ve stížnosti odsouzeného Vladimíra Vituly argumentováno, připojil soud v odůvodnění usnesení zcela nepřípadný komentář (navzdory článku 89 odst. 2 Ústavy), podle kterého:

„Výše citovanými ustanoveními tr. řádu je jak nalézací soud, tak i stížnostní soud vázán, na rozdíl od nálezů Ústavního soudu, které jsou závazné toliko pro soud v té konkrétní věci, v které byl nález Ústavního soudu učiněn (viz § 314h odst. 1 tr. řádu). Pokud by Ústavní soud chtěl dosáhnout všeobecné závaznosti toho, aby běh lhůty k podání stížnosti započal teprve od doručení usnesení, mohl by toho snadno dosáhnout zrušením výše citovaných ustanovení trestního řádu k určitému datu s tím, že by po zákonodárci požadoval přijetí shodné právní úpravy, jako je tomu u odvolání, kdy lhůta k podání odvolání započne běžet teprve od doručení rozsudku.“ (sic!)

II.

Toto pravomocné usnesení Městského soudu v Praze sp. zn. 7 To 333/2025 ze dne 24.9.2025 (nerespektující ustálenou judikaturu Ústavního soudu), je nezákonné a zároveň i protiústavní.

Z téhož důvodu zavdává důvod ke snížení důvěry v soudnictví, a tudíž i k podání kárného návrhu ve smyslu zákona č. 6/2002 Sb., neboť ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu nerespektování ustáleného výkladu zákona a ustálené judikatury představuje exces z nezávislosti soudcovského rozhodování a jako takové je již kárným proviněním.

K otázce ústavně konformního výkladu lhůty pro podání stížnosti proti usnesení podle § 137, § 143 odst. 1 trestního řádu vydal Ústavní soud v uplynulých letech mnoho nálezů (veřejně dostupných každému na http://nalus.usoud.cz), ve kterých opakovaně vyslovil, že lhůtu 3 dnů pro podání stížnosti proti usnesení je nutno počítat teprve od doručení písemného vyhotovení usnesení, kdy teprve má strana (nejčastěji obviněný) možnost seznámit se s jeho podrobným odůvodněním (srov. zejména nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 3842/17 ze dne 31.5.2018, podle kterého *„Pokud je stěžovateli nutno ve smyslu § 137 odst. 4 trestního řádu doručit opis usnesení příslušného okresního soudu, pak jeho přítomnost při vyhlášení takového usnesení nezaložila účinky oznámení, neboť to nastalo až doručením opisu usnesení. Opačný závěr by nutil oprávněnou osobu podat stížnost proti usnesení, aniž by se mohla seznámit s jeho písemným vyhotovením, a povinnost doručit opis usnesení by se pak jevila jako samoúčelná. Bez ohledu na skutečnost, že při vyhlášení usnesení se vedle výroku sděluje i podstatná část odůvodnění (ustanovení § 128 odst. 2 trestního řádu ve spojení s ustanovením § 138 trestního řádu), je obeznámenost s písemným odůvodněním usnesení pro kvalifikované podání stížnosti klíčová. Usnesení o opravném prostředku ve smyslu ustanovení § 137 odst. 4 trestního řádu se přitom svým významem blíží rozsudku, proto je povinností jeho opis oprávněným osobám písemně doručit; pakliže by se lhůta k podání stížnosti neodvíjela od doručení opisu usnesení, ztratilo by toto ustanovení svůj racionální smysl.”*, a mnohé naleží další).

Tím spíše to podle Ústavního soudu platí pro případy, kdy jde o rozhodování soudu o meritu věci nebo o omezení osobní svobody obviněného, tj. o vazbě, o výkonu trestu, apod. (viz např. nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 3588/22 ze dne 26.1.2022, nález sp. zn. IV. ÚS 3780/18 ze dne 5.2.2019, nález sp. zn. IV. ÚS 652/20 ze e dne 7.7.2020, a mnohé nálezy další). Speciálně pak pro případ usnesení o výkonu trestu odnětí svobody o tom rozhodl Ústavní soud např. v nálezu sp. zn. III. ÚS 1946/22 ze dne 2.11.2022, podle kterého *„Lhůta k podání stížnosti proti usnesení, jímž bylo rozhodnuto o výkonu trestu odnětí svobody, běží až od doručení opisu písemného vyhotovení usnesení. Přítomnost navrhovatele při vyhlášení*

takového usnesení nemůže založit účinky oznámení. Zamítne-li odvolací soud stížnost stěžovatele pro opožděnost, poruší tím jeho právo na přístup k soudu ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.".

Zároveň podle článku 89 odst. 2 Ústavy jsou vykonatelné nálezy Ústavního soudu závazné pro všechny orgány a osoby, což se (podle celé řady nálezů Ústavního soudu) vztahuje nejenom na výroky nálezů (v té které věci), ale i na jejich nosné odůvodnění v meritu věci (ratio decinendi), která tak mají obecnou závaznost; viz zejména nález sp. zn. II. ÚS 2941/17 ze dne 24.4.2018 a nález sp. zn. II. ÚS 536/06 ze dne 3 4.2008, podle kterého *„Podle čl. 89 odst. 2 Ústavy ČR jsou vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu závazná pro všechny orgány a osoby. Ve věci samé rozhoduje Ústavní soud nálezem, který musí být odůvodněn. Právní názor Ústavního soudu uvedený v odůvodnění je výrazem aplikace Ústavy ČR, Listiny základních práv a svobod či mezinárodních smluv ve smyslu čl. 10 Ústavy ČR. Nerespektování takového právního názoru je porušením jak zásad spravedlivého procesu podle čl. 36 odst. 1, tak porušením čl. 90 Ústavy ČR, podle které jsou soudy povolány především k tomu, aby stanoveným způsobem poskytovaly ochranu právům.".*

III.

Ze všech uvedených důvodů představuje pravomocné usnesení Městského soudu v Praze sp. zn. 7 To 333/2025 ze dne 24.9.2025 *prima facie* nezákonné a protiústavní rozhodnutí, které není ničím jiným, nežli projevem arogance orgánu veřejné moci vůči občanovi.

Podáváme proto podnět, aby ministryně spravedlnosti podala proti pravomocnému usnesení Městského soudu v Praze sp. zn. 7 To 333/2025 ze dne 24.9.2025 **stížnost pro porušení zákona,** který byl porušen v neprospěch odsouzeného Vladimíra Vituly,

a spolu se stížností pro porušení zákona podala Nejvyššímu soudu návrh, aby do doby rozhodnutí o stížnosti pro porušení zákona **odložil vykonatelnost** usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 sp. zn. 32 T 12/2021 ze dne 6.8.2025, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze sp. zn. 7 To 333/2025 ze dne 24.9.2025.

Žádáme, abychom byli vyrozuměni o výsledku vyřízení podnětu a o učiněných opatřeních.

Spolek Šalamoun

za výbor spolku:

Václav Peričevič, předseda

JUDr. PhDr. Miroslav Špadrna, Ph.D.,
místopředseda

Přílohy:

vyrozumění místopředsedkyně OS pro Prahu 8 sp. zn. 40 Spr 805/2025 ze dne 23.9.2025,

usnesení Městského soudu v Praze sp. zn. 7 To 333/2025 ze dne 24.9.2025